

I.

1. Nume: Năstase Matei-Dorian

Liceul Teoretic “M. Kogălniceanu” Vaslui (2016 - 2020)

Facultatea de Matematică și Informatică București (2020 – prezent)

2. Țin meditații la informatică pentru elevi de liceu (din Octombrie 2021)

Membru activ în diferite asociații de voluntariat: Asociația Studenților la Matematică și Informatică (departamentul Educațional, din Martie 2021), Erasmus Student Network UniBucharest (departamentul de Comunicare, din Septembrie 2020). Fost membru și director adjunct al departamentului de Resurse Umane la UN Youth Romania Club Vaslui (2018-2020).

În cadrul activității mele ca voluntar am organizat diverse proiecte, traininguri și sesiuni de recrutare și mi-am dezvoltat abilitățile de management, comunicare și lucru în echipă.

3. 10 prezențe curs/ 10 prezențe seminar

4. Proiectul numărul 12 “Tehnicile răspunsului scurt, alegerii duale, perechilor, alegerii multiple și a răspunsului liber, ca tehnici de testare a cunoștințelor”

5. Anul 1:

Nota pe semestrul I: 9

Nota pe semestrul II : 10

6. –

II.

1.1 Structura de planificare a lecției

Proiectarea activității didactice reprezintă un ansamblu de procese și operații de anticipare și este necesară pentru creșterea calității și eficienței instruirii elevilor. Specificul activității de proiectare pedagogică evidențiază importanța acțiunilor de planificare, programare, concretizare a educației, care vizează valorificarea optimă a unei resurse materiale esențiale: timpul real destinat învățării, în mediul școlar și extrașcolar.

Planificarea curriculară a activității de instruire poate fi organizată formal, nonformal, frontal, prin lecție mixtă etc. și este concepută la nivelul raporturilor pedagogice optime necesare între:

a) obiectivele instruirii (generale, specifice, concrete), definite în termeni psihologici (de competențe – de cunoaștere, de înțelegere, de aplicație, de sinteză) și sociali (ca performanțe

propriu unor discipline de învățământ, realizabile în cadrul unor lecții, unități de instruire sau module de studiu);

b) conținuturile de bază, fixate prin plan de învățământ, programe școlare, proiecte de lecție etc. și exprimate în termeni de cunoștințe declarative (concepțe, teorii, formule, date factuale) și procedurale (deprinderi și priceperi / strategii cognitive de rezolvare de probleme);

c) metodele de instruire, centrate predominant pe acțiunea didactică de comunicare (expozitivă, dialogată, scrisă, autoreflexivă), de cercetare (directă, indirectă), de operare practică (reală, simulată), de instruire programată;

d) strategiile de evaluare (inițială, continuă, finală) care includ și integrează în structura lor de funcționare diferite metode, de evaluare.

Planificarea tradițională, de tip didacticist, reprezintă un model centrat asupra conținuturilor, respectiv asupra acțiunii de predare subordonând obiectivele, metodologia și evaluarea într-o logică proprie „învățământului informativ”, care supralicitează transmiterea de cunoștințe, dirijarea exclusivă a instruirii, unilateralizarea procesului de formare a elevilor. Structura acestui model de proiectare întreține, pe de o parte, presiunea conținutului în raport cu obiectivele stabilite, ceea ce conferă sarcinii didactice/educative un sens nediferențiat, dependent (aproape) exclusiv de valorile implicate în acțiunea de predare.

Proiectarea curriculară, promovată la nivelul didacticii (post)moderne, este centrată asupra obiectivelor activității de instruire/educație, urmărind, cu prioritate, optimizarea raporturilor de corespondență pedagogică între elementele componente (obiective-conținuturi-metodologie-evaluare), între acțiunile de predare-învățare-evaluare, subordonate finalităților angajate la nivel de sistem și de proces.

Structura acestui model de proiectare valorifică rolul central acordat obiectivelor pedagogice, urmărind realizarea unui învățământ care vizează formarea-dezvoltarea optimă a elevului prin valorificarea tuturor resurselor (dimensiunilor și formelor) de (auto)educație/(auto)instruire (intelectuală, morală, tehnologică, estetică, fizică / formală, nonformală, informală).

Modelul de planificare a lecției include:

I) Partea introductivă (tema, subiectul, tipul și scopul activității)

II) Organizarea activității didactice ce cuprinde:

- Obiectivele operaționale / concrete;
- Conținutul de predat-învățat-evaluat (corespunzător obiectivelor);
- Metodologia de predare-învățare-evaluare.

III) Realizarea activității didactice (scenariul didactic)

- evenimentele didactice corespunzătoare tipului de lecție;
- reactualizarea unor cunoștințe, capacități, strategii cognitive;
- prezentarea / crearea unor probleme, situații-problemă;
- stabilirea temelor pentru acasă, recomandări metodologice, bibliografice.

IV) Finalizarea activității:

- evaluarea globală / caracterizare generală;
- decizii cu valoare de diagnoză-prognoză: note școlare, aprecieri, observații, caracterizări etc.;
- stabilirea liniei / liniilor de perspectivă.

Surse:

<http://www.scoalanr1rmsarat.ro/proiectarea-pedagogica-in-invatamant-model-de-planificare-a-lectiei/>

<https://tribunainvatamantului.ro/recurs-la-pedagogie-structura-de-functionarea-instruirii/>

1.2 a)

Obiectivele procesului de învățământ reprezintă finalitățile microstructurale care asigură orientarea activității de instruire în plan general, intermediar și concret, în concordanță cu liniile de politică a educației stabilite la nivel de sistem.

Taxonomia obiectivelor instruirii reprezintă o clasificare realizată pe criterii riguroase și specifice domeniului științelor educației (taxonomia - știința clasificărilor; în limba greacă taxis - ordine; nomos - lege).

Funcțiile generale ale obiectivelor I/PÎ sunt funcția centrală, de maximă generalitate (funcția de fundamentare a oricărui proiect curricular) și funcțiile principale (de comunicare axiologică, de evaluare continuă și de reglare-autoreglare a activității).

Structura de bază a obiectivelor I/PÎ este determinată în mod obiectiv de funcția centrală a obiectivelor I/PÎ, este bidimensională, implicând interdependența dintre dimensiunea psihologică (exprimată prin competențe generale și specifice definite prin planuri de învățământ și programe școlare, susținând și perfecționând performanțele școlare pe termen scurt, mediu și lung, în context formal și non-formal) și dimensiunea socială (exprimată în termeni de conținuturi de bază validate de societate, la nivel de arii curriculare, discipline de învățământ și de cunoștințe, realizate prin performanțe școlare în context pedagogic și social deschis).

Sursa: Suportul de curs „Pedagogie 2”

2.1 a)

Evaluarea este actul didactic complex, integrat întregului proces de învățământ, care asigură evidențierea cantității cunoștințelor dobândite și valoarea (nivelul, performanțele și eficiența) acestora la un moment dat, oferind soluții de perfecționare a actului de predare-învățare.

În didactica modernă, evaluarea este considerată o activitate complexă ce se desfășoară în etape, în timp, având un caracter dinamic și flexibil. Teoria și practica pedagogică propun noi abordări ale evaluării școlare, evidențiind transformările importante ale conceperii și punerii în practică a acestui demers.

Evaluarea tradițională se caracterizează prin faptul că aprecierea școlară reprezintă un moment separat de activitatea de predare învățare. Aceasta este sinonimă cu aprecierea clasică, se finalizează cu clasificarea elevilor. Ionescu M. Și Bocoș M. afirmă că în didactica modernă, ”Scopul major al evaluării didactice îl constituie susținerea și sprijinirea activității de învățare a elevilor, a progresiei învățării și cunoașterii realizate de către aceștia.”

Evaluarea implică trei componente interdependente: controlul, aprecierea și notarea.

a) Controlul (verificarea) este componenta evaluării de constatare de către profesor sau de calculator a volumului și a calității cunoștințelor teoretice și practice dobândite de elev;

b) Aprecierea este componenta evaluării care asigură estimarea (evidențierea) valorii, a nivelului și a performanțelor cunoștințelor dobândite de elev;

c) Notarea este componenta evaluării care realizează măsurarea și validarea rezultatelor pregătirii elevului în urma controlului și aprecierii, care se obiectivează prin anumite semne (coduri și simboluri) convenționale, denumite note.

Surse:

<https://www.scrigroup.com/didactica-pedagogie/Definirea-conceptului-de-evalu33254.php>

<https://edict.ro/semnificatia-conceptului-de-evaluare/>